

MY DAUGHTER

Ferdinando Frega - Nando the Scribe

GILLETTE: دخترم

GILLETTE AUDIO — NANDO THE SCRIBE — GILLETTENARRATIVE.COM

تازه سر میز نشسته بودیم. او روبه‌رویم بود. همسرم، که کنار ما نشسته بود، پرسید چرا در سکوت، بی هیچ کلمه‌ای، تماشایش می‌کنم.

پرسید آیا دلیلی هست، حالتی، چیزی که توجهم را این‌طور متمرکز کرده باشد.

داشتم هات‌داگم را می‌خوردم — بهترین چیزی که می‌توانستم داشته باشم، حتی در ایتالیا — و چشمانم دنبال چشمان او بود. Giorgia. دخترم. می‌کوشیدم بفهمم چه چیزی در خود دارد.

او به‌راستی پاره‌ای از من بود. نقص‌های من درون تنی بی‌نقص. ذهنی پالوده. یک زن.

در لحظه‌ای برخاست تا با چیزی که پیش‌تر گفته بودم مخالفت کند — تقریباً برای اصلاح من، با آن رفتار خاص خودش، با آن شخصیت — و کوشید چند ضربه آرام بر شانه‌هایم بزند. از آن ضربه‌هایی که مادرها به بچه‌ها می‌زنند.

اما من فقط پدرش بودم. و لبخند زدم، با این فکر که پس از مادرم، زن دیگری کنارم دارم با همان مأموریت: نه محافظت از من، بلکه مهار من. این سرنوشتم بود.

از خودم پرسیدم چرا. روحم به‌راستی چه بود. در آن لحظه نماینده چه کسی بودم. صادقانه از خودم پرسیدم که آخر من لعنتی کی بودم.

همان پرسشی که آدم‌هایی که مرا می‌شناسند می‌پرسند. آن‌هایی که مرا می‌خوانند. و شاید روزی، از گوشه‌ای از نیویورک، مرا با یک گاری ببینند که در خیابان هات‌داگ رایگان می‌بخشم — فقط به خاطر شادی تماشای لبخند مردم. همان‌طور که همیشه بوده، در این 61 سال. بی‌آن‌که از کسی بهایی بگیرم.

چون من همینم.

Nando